

fundet Sted for de øvrige Skatters Vedkommende. Det er jo ingenlunde saadan, at Told- og Forbrugsskatter er gaaet fri. Nej, vi er for det sidste Aars Vedkommende, 1923—24, helt oppe paa et Beløb af 211 Mill. Kr. i Told- og Forbrugsskatter. Det kunde i denne Forbindelse være karakteristisk, synes jeg, at se paa, hvorledes Udviklingen er steget med Hensyn til adskillige af disse Skatter. Jeg skal gaa Tolden forbi og blot nævne nogle af de indenlandske Forbrugsafgifter og saa sammenligne deres Beløb med den Skat, som hviler paa al Danmarks Ejendomsskyldværdi og Jordværdi, paa samtlige vorre Ejendomme. Ærede Medlemmer ved jo, at man drikker lidt Spiritus her i Landet, ikke saa ganske lidt, og der har været en vældig Stigning i denne Beskatning, der var grumme lille i 1903, men sidste Aar indbragte 35 Mill. Kr. Man drikker altsaa saa megen Spiritus, at Staten faar $3\frac{1}{2}$ Gang mere ind i Spiritusafgift, end den har i Skat paa Landets samtlige Ejendomme. Man tager sig altsaa en lille Taar Øl en Gang imellem. Skatten paa Øl var jo ogsaa meget ringe tidligere, men nu indbringer den lige ved 26 Mill. Kr.; Staten faar altsaa $2\frac{1}{2}$ Gang saa meget ind i Skat paa bajersk Øl som i Skat paa samtlige Landets Ejendomme. Det sker ogsaa, at Folk tager sig en lille Pibe Tobak eller ryger sig en Cigar eller Cigarillos. Det giver et Afgiftsbeløb af 21 Mill. Kr., dobbelt saa meget, som man faar ind i Skat paa fast Ejendom. Og man kan gaa videre. Der gaas ogsaa lidt paa Restaurationer. Det giver Statskassen 19 Mill. Kr. eller omtrent det dobbelte af, hvad Ejendomsskatterne giver. Saa gnasker man en Del Sukkergodt og Chokolade i sig, det giver godt og vel lige saa meget i Statskassen som Ejendomsskatterne. Man vil ogsaa mere sig lidt, og det giver halvt saa meget i Statskassen som Ejendomsskatterne.

Det er interessant at se, hvilken enorm Vækst der har været i de personlige direkte Skatter og de indirekte Forbrugsskatter, medens Ejendomsskatterne er blevet staaende paa de 10 Mill. Kr. Jeg synes, man en Gang imellem skal sige det rent og klart, at saadan ligger Landet for Statens Vedkommende, og jeg gentager, at naar man i saa ringe Grad har benyttet sig af Ejendomsskatterne til Staten, har det alene sin Grund i, at man har villet forbeholde Kommunerne denne Skattekilde, hvad der for øvrigt har min Tilslutning.

Naar man da saa spørger, hvordan Beskatningen ligger i Byerne, tager jeg

først København som den store Kommune. Der har man for Aaret 1922—23 en Skatteudskrivning paa rundt regnet 80 Mill. Kr. Deraf udgør Grundskatterne godt 12 Mill. Kr. og de personlige Skatter omkring 63 Mill. Kr. Frederiksberg Kommune har lidt mere Grundskat forholdsmæssigt set end København, men ellers ligger København højest af Byerne med Hensyn til Grundskat. Altsaa Københavns Kommune udskriver 5 Gange saa meget i personlig Skat som i Grundskat. Frederiksberg Kommune har 2,7 Mill. Kr. i Skat af faste Ejendomme og 10,4 Mill. Kr. i personlige Skatter, altsaa knap 5 Gange saa meget i personlig Skat som i Grundskat, den ligger altsaa forholdsmæssigt set lidt højere med Grundskatterne end København. Men naar jeg saa kommer til Købstæderne, er det rent latterligt, hvad de har i Grundskatter. De har i Aaret 1922—23 udskrevet godt 71 Mill. Kr. Heraf udgør Skatten paa fast Ejendom 4,7 Mill. Kr., medens de personlige Skatter er lige ved 64 Mill. Kr. Hvori kan det nu ligge? Jeg skal gerne indrømme det ærede Medlem Hr. Wilmann, at de er klogere ude paa Landet. (*Wilmann*: Det er et Spørgsmaal). Naturligvis, men et meget vigtigt Spørgsmaal. Men jeg vil nu alligevel dreje det om og sige: Nej, de er nok kloge, men de har simpelt hen ikke kunnet gøre andet. Jeg tror ikke, der er en eneste Købstad i Danmark, som har indført fuld kommunal Ejendomsskyld. De kunde have indført den, men det vilde have givet et meget ringe Beløb, selv om de havde indført den helt, og de skulde have gjort det straks, for i Fremtiden vilde der være lukket af, og hvad vil det sige, at der er lukket af for at tage forhøjede Ejendomsskatter? Ja, her er jeg ved et Kærnepunkt, et Spørgsmaal, som jeg vil rette til det konservative Folkeparti.

Naar man lukker for Ejendomsskatterne, maa man altsaa aabne for de personlige Skatter. Og hvad vil det saa sige? Hvis jeg vil udtrykke mig groft, kan jeg sige, at man i Byerne har været tvunget til at beskatte Flid, Sparsommelighed og Dygtighed, og at man ganske har overladt de private at indkassere den Stigning, der har været i Kraft af Samfundets, Byernes Vækst, som har bundfældet sig i højere Grundpriser. Man har overladt Privatmænd at indkassere Prisstigningen, og saa har man ladet Arbejdet betale. Naar man nu er imod, at der aabnes Adgang for Byerne til ogsaa at kunne tage nogen Grundskat, maa man stille sig selv det